

شمر دن را (۳۵) .

پاداش دادن کافی از جانب پروردگارتو
(۳۶) .

پروردگار آسمان هاوزمین و آنچه مابین
اینها ست خدای بخشاینده نه تواند از
(هیبت) وی سخن گفتن (۳۷) .

روزیکه بایستد روح وسائر فرشتگان
صف زده سخن نه گویند حاضران محشر
مگر کسیکه دستوری داده باشید او را
خداوگفته باشد سخن درست (۱) (۳۸) .

این روز متحقق ست پس هرکه خواهد
بگیرد بسوی پروردگار خود مرجع (۳۹) .

هرآئینه ما ترسانیدیم شمارا از عقوبت
نزدیک آینده در روزی که ببیند آدمی آنچه
پیش فرستاده بود دو دست وی وبگوید
کافر ای کاش من خاک بودمی (۴۰) .

سوره نازعات مکی است و آن چهل و شش
آیت و دور کوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْبُرْعَاتِ عُرْقَاتٍ ۝

وَالنَّشِطَاتِ نَسْطَاتٍ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان .
قسم بجماعات فرشتگان که نزع میکنند
بوجه سختی (ارواح کافران را) (۲) (۱) .
قسم بجماعات فرشتگان که بیرون می
آرند بیرون آوردنی (ارواح مؤمنان را) (۳)
(۲) .

(۱) یعنی سخن حق .

(۲) یعنی يك عدة ارواح را به سختی .

(۳) یعنی يك عدة دیگر را بطریق سهولت .

قسم بفرشتگان که شناسی کنند
شناکردنی^(۱) (۳) .

پس قسم بفرشتگان که سبقت میکنند
سبقت کردنی^(۲) (۴) .

قسم بجماعات فرشتگان که تدبیر میکنند
هرکاریرا (آنچه گفته میشود بود نیست)
(۵) .

روزی که بجنبد جنبنده (۶) .

از پس وی درآید از پس درآینده^(۳) (۷) .

یک جمع دلها آتروز ترسان باشد (۸) .

بر دیده های آنجماعت خواری هویدا شده
باشد (۹) .

میگویند کافران آیاماباز گردانیده شویم
بحالت نخستین (۱۰) .

آیا چون شویم استخوانهای پوسیده
باززنده شویم (۱۱) .

گفتند آن رجوع مآنگاه رجوع زیان دهنده
باشد (۱۲) .

پس جزاین نیست که آن واقعه یک آواز
تندست (۱۳) .

پس نا گهان ایشان بر روی زمین آمده
باشند (۱۴) .

آیا آمده است پیش تو خبر موسی^(۱۵) (۱۵) .

چون آواز دادش پروردگاراو بوادی پاک

وَالشَّيْءِ سَبَقًا ۝

فَالشَّيْءِ سَبَقًا ۝

فَالْمُدَّيِّرَاتِ أَمْرًا ۝

يَوْمَ سَرَجِفُ الْوَجْفَةُ ۝

تَتَّبِعَهَا الْإِرْدَقَةُ ۝

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝

أَبْصَارًا خَاشِعَةً ۝

يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي السَّافِرَةِ ۝

عَرَاذِلَنَا عِظَامًا تَخْرَعُ ۝

قَالُوا يَا لَيْلَ إِذَا كَرَّ خَاسِرَةٌ ۝

فَأَنبَاهِي زَجْرًا وَاجِدَةً ۝

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۝

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝

(۱) یعنی در هوا شنا کردنی .

(۲) یعنی از یکدیگر سبقت کردنی .

(۳) یعنی نفخه اولی و پس نفخه ثانیه بوجود آید .

طوی نام (۱۶) .

که بروبسوی فرعون هرائینه وی ازحد گذشته است (۱۷) .

پس بگوهیچ میل ست ترابآنکه پاکیزه شوی (۱۸) .

وراه نمایم ترابسوی پروردگار تو پس بترسی (۱۹) .

پس بنمود بفرعون آن معجزه بزرگ را^(۱) (۲۰) .

پس دروغ پنداشت ونافرمانی کرد (۲۱) .

پس آزان مجلس بازگشت تدبیرکنان (۲۲) .

پس جمع کردقوم خودرا پس آواز داد (۲۳) .

پس گفت من پروردگار(بزرگوار) شمایم (۲۴) .

پس گرفتار کرد اورا خدا بعداب آخرت ودنیا (۲۵) .

هرائینه درین خبرپندی هست برای هرکه بترسد (۲۶) .

آیاشما محکم ترید درآفرینش یا آسمان، خدابناکرد آن آسمان را (۲۷) .

بلند ساخت ارتفاع اورا پس درست ساخت آن را (۲۸) .

وتاریک کرد شب اورا وبظهور آورد روشنی روز اورا (۲۹) .

وزمین را بعد ازآفریدن آسمان هموار

إِهْدَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُولَ ۝

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۝

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝

فَخَشَعَدَ فَأَدَّىٰ ۝

فَقَالَ أَنَا رَبُّ الْإِنْسَانِ ۝

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْإِبْرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَعْقِلُ ۝

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَوْ السَّمَاءُ إِلَٰهِنَهَا ۝

رَفَعَ سَمَاهُمَا فَأَسْوَاهُمَا ۝

وَأَعْيَشَ لَيْلَهَا وَأَجْزَحَ نَجْوَاهُمَا ۝

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهُمَا ۝

(۱) یعنی عساوید بیضا .

کرد^(۱) (۳۰) .

بیرون آورد از زمین آب اورا و چراگاه اورا (۳۱) .

و کوه هارا استوار نمود (۳۲) .

برای منفعت شما و چهار پایان شما (۳۳) .

پس وقتیکه بیاید حادثه بزرگ (یعنی قیامت) (۳۴) .

روزیکه یادکنند آدمی آنچه عمل کرده بود (۳۵) .

و ظاهر کرده شود دوزخ برای هرکه دیدنش خواهد (ثواب یا عقاب متحقق گردد) (۳۶) .

اما کسیکه از حد گذشته باشد (۳۷) .

و برگزیده باشد زندگانی این جهانی را (۳۸) .

پس هر آینه دوزخ همانست جای او (۳۹) .

و اما کسیکه ترسیده باشد از ایستادن بحضور پروردگار خویش و بازداشته باشد نفس را از شهوات (۴۰) .

پس هر آینه بهشت همانست جای او (۴۱) .

می پرسند ترا از قیامت کی باشد تحقق آن (۴۲) .

در چه منزلی تو از علم آن (۴۳) .

بسوی پروردگارتست منتهای علم آن (۴۴) .

أَخْرَجُونَهَا مَاءً هَا وَمَرَعَهَا ﴿٣٠﴾

وَالْجِبَالِ أُنْسَهَا ﴿٣٢﴾

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَقْبَابِكُمْ ﴿٣٣﴾

وَإِذَا جَاءَتِ الطَّلَآءُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾

يَوْمَ يَذَّكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾

وَبُورَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَزَىٰ ﴿٣٦﴾

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٧﴾

وَأَشْرَ الْعِوَىٰ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾

فَأَنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

فَأَنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِمُهَا ﴿٤٢﴾

فِيَعْلَمُتُ مِنْ ذِكْرِنَا ﴿٤٣﴾

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَىٰ ﴿٤٤﴾

(۱) مترجم گوید معنی هموار کردن همین است که میفرماید .

جزاین نیست که توترساننده ای کسی را
که بترسد از وی (۴۵) .

روزیکه ببینند آن را چنانستی که ایشان
درنگ نکرده بودند به دنیا مگر یک وقت
شام یایک وقت صبحی که پیش از آن
بود (۴۶) .

سوره عبس مکی است و آن چهل
و دو آیت و یک رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

روترش کرد و اعراض نمود (۱) .

بسبب آنکه بیامد پیش او نایبنا^(۱) (۲) .

و چه چیز خبردار کرد ترا شاید وی پاک
می شد (۳) .

یا پندمی شنید پس نفع میدادش آن
پند شنیدن (۴) .

اما کسی که توانگر ست (۵) .

پس تو بسوی او اقبال می کنی (۶) .

وزیان نیست بر تو در آن که پاک نه شود
(۷) .

واما کسی که بیامد پیش تو شتابان (۸) .

و از خدای خود ترسان (۹) .

پس توازوی غفلت میکنی (۱۰) .

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ۞

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَأَرَبَابُ غَوَّالٍ الْأَعْشِيَّةِ أَوْ ضُفَاهَا ۞

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۞

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى ۞

وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّهُ يَزُولَى ۞

أَوَيْدٌ كُفِّنْتَعْمَهُ الذِّكْرَى ۞

أَمَّا مَن اسْتَعْفَى ۞

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ۞

وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْمُؤَى ۞

وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَى ۞

وَهُوَ يَخْشَى ۞

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ۞

(۱) نایبنائی از فقراء صحابه بمجلس آنحضرت صلی الله علیه وسلم درآمد
و بسوالهای مکرر تشویش داد و آنحضرت صلی الله علیه وسلم در آنحالت به
دعوت اشراف عرب مشغول بودند پس آنرا مکروه داشتند و اعراض نمودند
خدای تعالی بر خلق عظیم دلالت فرمود .